

Bordet. Vilhelmine er jo optaget. Hun sidder oppe i sin Stue sammen med sin Tante og laver denne Liste over Inventaret og Malerierne, og den haster det med. Hendes Far skal have den sendt pr. Telefon inden Klokken to.»

»Hvad er det for en Liste?«

»Ja, det er sandt! Det kan du jo ikke vide. Det er ogsaa ligemeget . . . Du maa virkelig undskylde. Jeg staar og vrøvler. Det er Brandassurancen, der har forlangt den Liste. Men nu skal du se mit Arrangement. — Ganske fikst, ikke sandt?«

De var gaaet ind i Spisesalen, der i Anledning af Dagen var bleven smykket med fire lange Guirlander. De hang i Buer fra Midten af Loftet til hver sit Hjørne. Ogsaa paa Væggene var der Blomsterdekorationer. Efter Enslevs Ønske skulde der spises Frokost ude i Haven, saa man havde allerede kunnet begynde paa Borddækningen.

Ovenpaa Rødvinsglassene laa Navnekortene. Jytte gik langs den ene Bordside og læste: Amdsraadsmedlem J. Mosegaard. Sogneraadsformand P. Jensen. Dyr-læge Magens. Redaktør Danielsen. Pastor Gaardbo. —

Pastor Gaardbo — gentog hun for sig selv og standsede. Det kunde ikke være rigtigt! . . . Han gik jo ikke i Selskab!

Indbydelserne til den improviserede Festlighed var først udgaaet den foregaaende Dag ved et ridende